

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/105536,Tadeusz-Feliks-Prauss-ur-21-grudnia-1896-w-Warszawie-za-m-wiosna-1940-w-Charkowie.html>
19.05.2024, 16:42

Tadeusz Feliks Prauss (ur. 21 grudnia 1896 w Warszawie, zam. wiosną 1940 w Charkowie) - pułkownik pilot.

[...] Dnia 30 maja 1920 r. por. Prauss atakował stosownie do rozkazu statki pancerne i transporty przeciwnika usiłujące wysadzić desant na zachodni brzeg Dniepru [...]. Bomby zrzucone przez por. Praussa wszystkie padały w nieznaczącej odległości lub prosto w cel. Jedną z nich trafiono w statek pancerny, który wkrótce potem zatonął. [...]. Dnia 4 czerwca 1920 r. por. Prauss otrzymał rozkaz dokonania wywiadu nad ujściem rzeki Teterew i przeszkodzenia bolszewikom w przeprawie przez wybudowany most. [...] Podczas tych brawurowych ataków został por. Prauss ranny kulą w lewą rękę, lecz pomimo tego, że sam już nie mógł strzelać z kar. maszynowego, ataku nie zaprzestał, lecz prowadząc samolot jedną ręką zrobił jeszcze parę kół, dając możliwość obserwatorowi wystrzelać resztę amunicji z kar. masz., po czym dopiero zawrócił na lotnisko w Kijowie, dokąd przybył cały zalany krwią. [...] Podczas całej ofensywy i defensywy naszej na froncie ukraińskim, od 19 kwietnia do 19 czerwca 1920 r., por. pil. Prauss dokonał lotów bojowych około 50. (Wniosek na odznaczenie *Virtuti Militari*, 10 lipca 1920)

Ukończył szkołę realną w Krakowie (1914).
Od 1915 w armii austriackiej, początkowo w piechocie, a po ukończeniu kursu obserwatorów od września 1916 w lotnictwie na froncie włoskim. Od lipca 1918 na kursie pilotażu w Szkole Pilotów w Krakowie. W listopadzie tr. wstąpił do Wojska Polskiego i od stycznia 1919 w składzie 3 Eskadry Lotniczej brał udział w wojnie polsko-ukraińskiej, później polsko-bolszewickiej. Od września 1921 dowódca 16 Eskadry Wywiadowczej. Później m.in. zastępca komendanta Wyższej Szkoły Pilotów w Grudziądzu. W latach 1925–1927 dowódca dywizjonu i zastępca dowódcy 4 Pułku

Lotniczego w Toruniu. Następnie komendant Centrum Wyszkozenia Podoficerów Lotnictwa w Bydgoszczy, w latach 1934-1939 dowódca 6 Pułku Lotniczego we Lwowie. W kampanii 1939 dowódca lotnictwa Armii „Modlin”, a od 13 września lotnictwa Frontu Północnego. Uniknął niemieckiej niewoli i przedostał się do Lwowa. W październiku 1939 aresztowany i odesłany do obozu w Starobielsku. Pogrzebany na Cmentarzu Ofiar Totalitaryzmu w Piatichatkach. W 2007 omyłkowo został powtórnie awansowany na pułkownika zamiast na generała brygady.

Awanse: podporucznik (1918), porucznik (1919), kapitan (1920), major (1923), podpułkownik (1930), pułkownik (1937).

Bibliografia

CAW, VM, Tadeusz Prauss, I.482.18-1162; J. Zieliński, W. Wójcik, *Lotnicy - Kawalerowie Orderu Wojennego Virtuti Militari*, Warszawa-Toruń 2005, s. 155-157.

Tadeusz Feliks Prauss